

מתיקות השבת

וראש השנה



יו"ל ע"י ישיבת חיים של תורה - לובלין פניה"ק ירושלים ת"ו | בראשות הגאון רבי מנחם ברוך יאוווע שליט"א תלמידו של מרן פוסק הדור בעל 'שבט הלוי' זצוק"ל



משיחותיו של מורינו ראש הישיבה שליט"א

איזו תרועה תבטל את רע הגזירה?

אָמרו חז"ל (ר"ה 10): 'כָּל שָׁנָה שאִין תּוֹקְעִין לָהּ בַּתְּחִלָּתָהּ מְרִיעִין לָהּ בְּסוּפָהּ'. וְעַלֵּינוּ הַלְבִּיךְ, הָרִי בְּכָל שָׁנָה יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים מְקַיְמִים מִצְוַת תְּקִיעַת שׁוֹפָר, אִם כֵּן מְדוּעַ בְּכָל זֹאת אָנוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ שֵׁשֶׁם צְרוּת וּפְרַעֲנוּיּוֹת שְׂבָאוֹת לְעוֹלָם? וְלִהְיוֹן הַעֲנִין יֵשׁ לְהַקְדִּים, דְּהֵנָּה נִכַּר בְּמִצִּיאוֹת שֶׁאֵדָם שֵׁיֵשׁ לוֹ קִשְׁיֵי נְשִׁמוֹת נוֹתְנִים לוֹ סוּג שֶׁל חֲמִצָּן מְסִים, וְאִם הוּא מִתְקַשֶּׁה יוֹתֵר בְּנְשִׁמוֹת נוֹתְנִים לוֹ חֲמִצָּן חֲזָק יוֹתֵר, וְעַל כֵּן הַקְּטֵרֶת נַעֲשִׂית מִכִּמָּה סוּגֵי סִמְמָנִים שֶׁהֵם טוֹבִים לְנְשִׁמוֹת כְּדֵי לְהוֹדוֹת עַל יָדָם עַל חֶסֶד הַנְּשִׁמוֹת; וַיִּגְיַף הַקּוֹרוֹנָה הַמְקַשֶּׁה עַל הַנְּשִׁמוֹת בָּא לְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְהַעֲרִיךְ אֶת חֶסֶד הַנְּשִׁמוֹת.

לא יוכל להסתדר ולא יותר לה עד שיגיע עמה לבית הדין. מפני שהתרגל לדאג רק לעצמו ולא אכפת לו מאחרים. ובראש השנה ה' נסר את אדם מחנה כדי שיהיו פניהם איש אל אחיו ויטיבו זה לזה, אבל אדם שמתקוטט עם אשתו הוא עלול לעשות נסירה לרעה ולכרות את הקשר שלו עם אשתו ולהחריב את ביתו רח"ל.

קדוש של ראש השנה. כיצד?

וכשהאיש או האשה שופטים אחד את בן זוגו לרעה זהו דבר נורא, כי חז"ל (ברכות כ:) קללו את האיש שאשתו עושה לו קדוש בשבת, ויש לפרש זאת, משום שהבעל צריך להיות 'בן עליה' שמביא יראת שמים לביתו ומלמד את האמונה בה' על ידי הקדוש בשבת וביום טוב בכלל דרך אחרת, על ידי שהוא עצמו יתחדש בכל יום להפיר בחסדי ה' שנותן בריאות לו לבני ביתו ולבניו, וכשיבוא לביתו בליל שבת ויום טוב יעמוד לפני בניו ויאמר להם: 'לדימים! אני רוצה לזעק הודאה לה' כי אני חולה אהבה על ה'.



וכשאדם היה בא לבית המקדש - בית הבחירה - היתה בידו את הבחירה להחליט לשם מה הוא בא לשם, האם הוא בא כדי להודות על נשימותיו ועל חסדי ה' שעליו בבריאות כל אברי גופו על ידי התבוננות באברי הקרבן שהוא מביא, או שהוא בא לבית המקדש על מנת להשפוט עם חברו על העולות שעשו זה לזה.

נסירה טובה או רעה?

ועל זה דוד מלכנו אומר "עד מתי תשפטו עול" - מדוע אתם באים להשפט על עולות - "ופני רשעים תשאו סלה", אתם נושאים על עצמכם שם של 'רשעים', כמאמרם (אבות א:ח) 'כשיהיו בעלי דינים עומדים לפניך יהיו בעיניך כרשעים'. ראוי לכם לבא לבית המקדש על מנת לקים "שפטו דל ויתום עני ורש הצדיק", הינו לרפם מדות טובות, להצדיק את המסכנים ולהטיב להם בצדקות ובגמילות חסדים, ולקיים: "והצדיקו את הצדיק", בכך שנצדיק את ה' הצדיק בהנהגות שנהוג עמנו.

ועצה טובה להניף את כוס היין לכל צד ולהודות לה' על הרוחות והגשמים שמביא לה' כנפות הארץ, שמהם יש לנו מאכלים ומשקים, גפן ויין, וכן להודות על "אשתך כנפן פריה", ובזה יגרים לבניו לתמה על הנהגה זו, ועל ידי תמיחתם ינסו הדברים היטב בלבם. ומליל הסדר נלמד לכל השנה לגרם לילדים תמיהות כדי שישאלו מה פשר הדבר ואנו נשיב להם הסברים של אהבת ה', כי 'כל דבר תמוה וזכרים אותו בני האדם' (חילון ע:ה).

תמהוני. כעסן או חביבו?

ובמקום שהאבא יראה כאדם תמהוני לפני בניו על ידי כעסים שיעסם בביתו, יעשה לפניהם מעשה תמוה כזה שביא אותם לאהבת ה' ולהפכה בחסדיו. וכמו שאנו מוצאים במצות בכורים שהתורה מצוה אותנו לקחת את הזיתים

מתקנת הזיסים

נס להתנוסס

ברצוני לפרסם נסי נסים שארעו עמי בתקופה האחרונה: עברתי ארוע לב קשה והרופאים מצאו בלבי שלש מחלות לא עליכם, ובנסי ה' אני קים בחיים ומאמין בבורא יתברך שיקבני לחיים טובים ולשלום בתוך כלל ישראל.

בנוסף לאחר מכן ביתי נשרף כלייל באש, וארעו לי שם נסים עצומים שלא היה שום נזק נלפשות בני ביתי, ואף על פי שהאש שבצורה נאחזה במכנסיו של בני - בכל זאת הוא לא נזק מרוב ואף לא קבל שום פניה.

אחרי כל זאת נסעתי לבית הורי בביבנאל למנוחה, ומפני מצב בריאותי אני מדי פעם נוסף ומתעלף וגם הפעם נפלתי באמצע הרחצה, ולבנתים בני בן השנה וחצי, לירון מנחם מגדל ה"ו, יצא מבית הורי והלך לברכה ושם נפל לתוך המים...

הוא היה במשך שמונה וחצי דקות בתוך המים; וכאשר הבחנתי שאינו בבית יצאתי לברכה, ומשמים קבלתי כוחות שאינם אתי בפרט בגימם אלו והוצאתי אותו מהמים, כמובן הוא היה מחסר הכרה.

הזקנתי כוחות הצלה שהגיעו למקום יסעיאת דשמיא בתוך כארבעים שניות, יחד עם החובש ר' נחמן סלמה ה"ו. הם ראו את התניוק מחסר הכרה עם נשימות שטחיות וזופק לב של כמאה פעימות לדקה, עשו לו את פעולת ההחיה ופנו אותו לטפול במרץ שם נתנו לו את הטפול התרופתי.

כל מי ששמע מהספור היה בטוח שאין סכוי לחיים חלילה, אבל ה' רחם עלינו ובנינו נצל לחיים. אני מרגיש שקבלתי את בני במתנה מחדש ממש. ובהסתכלות לאחור אני מבין שהקב"ה הביא לי עשר בלב ואבוד ממון בשופת הבית כדי להציל את בני לחיים. אני חושב שהספור הזה יכול ללמד לקח ליום הדין, שגם מי שנראה לו שבגלל מעשיו אין לו תקנה להגור לחיים טובים - גם לו יש תקווה... מי שביקלתו לסייע אשמח אם יצר אתי קשר.

[הערת המערכת: בעל המעשה לא יכל לפרט פרטים נוספים ממה שארעו עמו הפוליס פלאתו נסים גדולים - עקב חלשתו הגדולה, ואנו תפלה שישלח לו ה' רפואה שלמה ממרהר].

הלל עמרם, חריש | 058-4770726

ואת שאר הפרוות ולהניף אותם הנה והנה, שזוהו לכאורה דבר התמונה מאוד לעיני בני אדם, שהכהן הקדוש – משרת ה' צריך להניף בבית ה' הקדוש את הזיתים, בעוד שהזית הוא אפילו לא מאכל הכרחי אלא הוא רק מתבל את המאכלים, והאדם תמה מה הטעם לעשות מהזיתים הללו עסק גדול כל כך?!

אלא שנצטוונו לעשות מעשה תמוה כזה כדי לשמע את ההסבר של הכהן על מעשה זה וכך דבריו יחדרו היטב ללבנו, ואכן הכהן היה מלמד את מביאי הכפורים שהזיתים שה' ברא יש להם ערך גדול מאוד, וכמו שאמר דוד מלכנו: "יגיע כפיה כי תאכל אשריך וטוב לך",

וידרשו חז"ל 'גדול הנהגה מיגיעו יותר מירא שמים', כלומר שאדם שבא לבית המקדש עם הזיתים שעמל עליהם, הוא זוכה לאהבת ה' גדולה על ידי הדעת שהכהן מלמדו להכיר בחסד ה' שבהם, ובשמקים "בנידן כשתלי זיתים" בכך שיושב עם בניו ומלמדם להכיר בחסד ה' שבזיתים – דבר זה גדול יותר מירא שמים שעובד את ה' רק מיראה ומפחד.

מי מאשר ונהנה?

וזה הפרוש 'גדול הנהגה מיגיעו', הינו שאם הוא 'נהנה' ומתענג מאהבת ה' על ידי הפרוות שעמל עליהם בכך שמכיר בחסד ה' שבהם – מעלתו

גדולה מירא שמים – שאצל ירא שמים נאמר רק "אשריך" ולא נאמר בו "וטוב לך", כי רק מי שעובד את ה' מאהבה, טוב ונעים לו על ידי הקרבת אלקים שבלבו, ובנדאי יש לו גם את מעלתו של הירא שמים כי 'בכלל מאתים מנה', ואלו העובד את ה' מיראה לא 'טוב לו' כי הוא עושה את מעשיו רק מיראה ופחד, וכמו כן אינו גורם הרגשה טובה לבניו וחסוכביו.

לכן ראוי לכל אדם שכאשר הוא שב לביתו מלמדו או ממלאכתו, להביט ב'פרותיו' המתוקים' הלא הם ילדיו, ולהכיר בחסד שהם נושמים וביראים ולהודות על כך לה' בכל לבו, וכך ינצלו הוא ומשפחתו מכל נגיף, חלי וצרה.

ליל הסדר בראש השנה!?

כשהבן רואה שאביו מודה לה' באפן מתדוש שאינו רגיל לראות, יש בזה מעלה גדולה שהבן תמה ושואל מה הטעם במעשים אלו. וכל בן שואל זאת בסגנון שלו, כי יש בן חכם שבקש מאביו שילמדו דעת לזכות גם הוא לאהבת ה' כמותו, ויש בן תם שתמה על מעשי אביו, ויש בן שאינו יודע לשאל ואינו שם לבו גם לפעולות המעוררות תמיהה שעושה אביו, ולפעמים עלול להיות בן שיצרו גדולים, וכשרואה מעשים שכאלו הוא בועט בכל היקר. והאבא צריך להסביר לבניו הסבר המתישב על לבם, ומי שאינו שואל יפתח לו בדרךים ובהסברים.

ורק אדם שעושה זאת בכל השנה יכול לקיים זאת כראוי בליל הסדר, ואלו מי שנמנע מכך בכל השנה גם ליל הסדר מתקיים אצלו ביבשות.

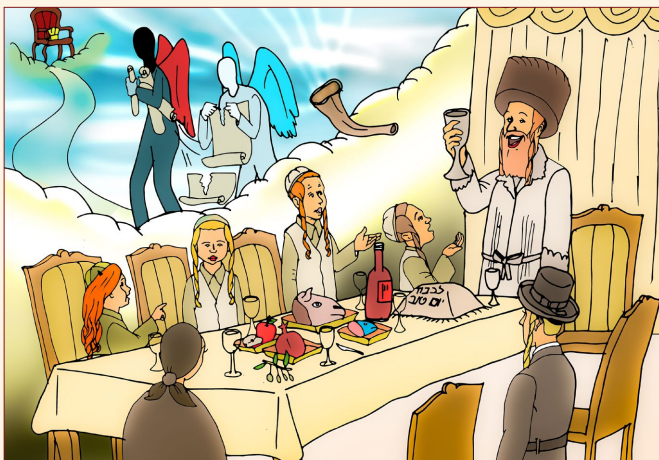
דוד צמא למים!?

וכך מצינו בדרך מלכנו שעשה מעשים תמוהים כדי להלחיב את לב תלמידיו לה' יתברך, כמו שכתוב: "ויתאנה דוד ויאמר מי ישקני מים", ומשרתו בזה היתה כדי להודות על ידם לה', כמו שכתוב שקשהביאו לו את המים במסירות נפש: "ולא אבה דויד לשתותם וינסך אתם לה". וכמו כן כשדוד מלכנו היה נכנס לביתו היה מתמלא בהתפעלות מחסד האשה

והילדים שנתן לו ה', ואמר: "מה אשיב לה' כל תגמלוהי עלי".

והיה מבקש יין מבת שבע אשתו כדי לקיים "כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא", ומסתמא בת שבע אשתו היתה תמהה על כך אבל דוד למדה להזהר שלא להרהר אחר מעשים כאלו, כי מיכל שזולזה בכך לקתה שלא היה לה ילד עד יום מותה. ודוד מלכנו אומר: "כי אעבר בסף אדגם עד בית אלקים", הינו שכאשר היה 'מעביר' לפניו את 'סף' חסדו ה' שעליו והיה רואה שהם רבים ועצומים עד אין מספר ושעוה ה' יוצא לבית המקדש ומודה' את

"הריעו לה' כל הארץ"...



האבא נעמד לפני עריכת הקדוש בראש השנה ומרים כשופר את קולו בזעקות עצומות... כל אחד מבניו המסבים על שלחנו מגיב לזעקות האבא התמוהות באפן אחר: על ידי זעקותיו נקרה גור הדין הרע מעליו ומעל בני משפחתו.



הגע בעצמך, מה הם 'זעקות הפלא' שמבטלים גזרות רעות?

איך הגיב כל אחד מבניו ומה השיב להם אביהם על פליאתם?

מה הם הזיתים שעל השלחן בנוסף לסימני הסדר?

ההסבר המלא לצירור שלפנינו ולצירור שבכותרת הגליון והתשובות לשאלות במאמר: 'איזו תרועה תבטל את רע הגזרה?' ובמאמר שאחרי: 'ליל הסדר בראש השנה!'

רבנו של עולם, וכני להכתב ולהתחם לאלתר לחיים טובים ולשלום יחד עם בני משפחתי ועם כל בניך אהוביך עמך הקדוש.

ונכרנו לטובה ביום הנזכר הזה שאנו האמרו אותך להיות לנו לאלקים ואתה האמרת אותנו להיות לך לעם, ואם כן ראוי לך לתרועף עלינו את חסדיך ותמיד 'תשא'י' לראותינו נשימות מתוקות ללא שום נגיף וצער. ותפארת חיש קל מתרה לכל חולי עמך (בפרשת פנחס), ובמרהה תשמיענו ששון ושקמה בקול שופרו של משיח צדקנו ונמליך עלינו לעולם ועד כי מחכים אנחנו לך, אמן סלה.

הכפורים, נרבה ב'יפה צעקה' בצעקות יפות של הודאה לה' על כל הטוב שנתן לנו בכל השנה ומתוך כך לבקש מה' שיתמיד עליו את חסדיו, שהרי כבר איתא בתקוני הזהר (כג) 'הצועק ביום הכפורים: תן לנו מזון וסליחה וכפרה וחיים, כתבנו לחיים, הרי הוא עו נפש ככלבים ודומה לאמות העולם שצווחים לפני ה' ואין להם בשת פנים' עכ"ל.

ואלו הזעק מהודאה ומבקש מה' שלא יסיר את חסדו ממנו בנדאי תתקבל תפלתו, כי המודה לה' - ה' ממלא את כל שאר מחסוריו, וכזה האדם נעשה נאמן למלך ה' והמלך אוהב את מי שנאמן לו ומטיב לו יותר מלאחרים שאינם נאמנים לו.

שאמורות להיות סגורים והתחברו לדעות הגוים ופורקי העל.

וידועים דברי ה'בית הלוי' על הפסוק 'ויקצו מפני בני ישראל' - חסד עשה הקב"ה עם ישראל שגרם שהמצרים קצו מפניהם, שעל ידי זה לא נתחברו עמם וכך עם ישראל היו רחוקים מדעותיהם השמאות. וגם כיום בארצות נכר רבים, הגוים מתרחקים משומרי התורה והמצוות כאלו רק בהם יכול להמצא הנגיף. וכל זה בא ללמדנו להתרחק ולקוץ מדעותיהם השמאות של הגוים ושל פורקי העל, ולבקש רחמים על פושעי ישראל שישונו בתשובה.

המניע האמתי להתנכלויות

כי הסבה שהם מתנכלים לשומרי התורה היא מקצתם בנו, שהם רואים שאנו מקימים משפחות מרבות ילדים כן רבו ומצליחים

וגורמים לו את המדה היסודית שבמדות, מדת הענוה והשפלות.

מה יש לצעק קדם גזר הדין?

הכלל הוא, שכששואדם אוהב באמת את ה' הוא זועק לו הודאה מכל לבו, וכשם שאדם המתיסר ביסורים קשים זועק בכל כוחו כך אדם שמתבונן ומפיר בחסדי ה' הוא זועק לו 'יתברך הודאה מכל לבו'.

ואף על פי שאדם עוסק בתורה עליו להזהר ולהשגיח שאינו מתבטל מאהבת ה' ומההודאה אליו, ומצינו (הליו קבו) ברבי עקיבא שבאמצע למודו כשהגיע לפסוקים המדברים על דיני רבו מעשיך ה"ש לך בריות גדלות בים ויש לך בריות גדלות ביבשה וכו', ולכן זכה רבי עקיבא להמשיך את התורה לדורות ישראל (ע' רבמות סב).

לאור האמור יתבאר דברי חז"ל שאמרו: 'כל שנה שאין תוקעין לה בתחלתה מריעין לה בסופה', שפירושו לא רק להריע בשופר אלא "אשרי העם יודעי תרועה", אשרינו עם ישראל שאנו יודעים להריע ולזעק הודאה על הטוב שה' עושה עמנו בכל עת. ואם בראש השנה נמליך עלינו את ה' ונזעק לו הודאה מכל לבנו על כל הטוב שעשה לנו בכל השנה שעברה ועל כל הטוב שהוא עתיד לעשות עמנו בשנה הבאה - לא נצטרך לזעק אליו מתוך צרה חלי ומגפה שלא יבוא עלינו.

צעקה יפה

וזה שאמרו חז"ל: 'יפה צעקה לאדם קדם גזר דין', הינו שבימי אלול ובראש השנה שהם הימים של קדם 'גזר הדין' שנחתם ביום

עצמו בקודים ובשירה לפני ה' על חסדיו שעליו. ובבית המקדש היה מביא יין לכבוד ה' כהקרת הטוב על דמו הדומה בצבעו ליין וזועק הודאה לה' ומלמד את כל תלמידיו להודות גם הם לה'.

האמה תהיה שחונה?!

ומקים "מה תשתוחחי נפשי", כלומר שהיה כורע בדרך לפני ה' ומודה לה' על עצם הדבר שהוא יכול לשוח ולכופף את גופו ולא נחסר מעצמותיו חמר הסחוס שאם הוא נשחק נגדמים לאדם יסורים קשים, וכן הודה על שלא זזו ממקומם חליות העצמות שגופו שתוזתם גורמת יסורים נוראים בכל ישיבה וזקופה רח"ל.

ועל זה דוד מלכנו אומר פעם נוספת באתו מזמור: "מה תשתוחחי נפשי", אין לך מה להרגיש שום חלישות הדעת וצער מכיון שאמה הרי יכול לשוח ולכופף את גופך בלי יסורים - "על פן אוקרף מארץ ירדן", ראוי לך להודות לה' על חסדיו שעליך ועל מי הירדן שעולי הרגלים היו עוברים דרכו לבית המקדש, 'החרמונים מהר מצער' כל הטובות נשפעות לנו בזכות מתנת התורה שנתנה לנו ה' בהר סיני.

"כרצח בעצמותי" מודים לה' על שאין לנו יסורים בעצמותינו כמו שיש לאדם שזו לו חליות או שנשחק לו הסחוס יסוריו קשים כרצח בעצמותיו. ודוד מלכנו הודה על ידי ה' שהביא לבית המקדש על "אשתך כגפן פריה" על פת שבע, ועל שנתנה לו ה' בדרך של בזיונות כמו שאמרו: "חרפוני צורך" כי הבזיונות מוככים את נפשו של האדם

מדוע עושים לנו סגר?

'אלול' הוא מלשון 'לול' ללמדנו להשפל בימי הדין והמשפט ולהרגיש כתינוק השוכן בלול'. וכבר אמר מרנא החפץ חיים: 'אלול איז נישט קיין בער' [= 'אלול אינו דב', כי להפך, אלול וראש השנה הוא זמן שמענג את האדם על ידי שמגלה בהם שה' יתברך הולך עמנו בכל עת מאהבתו אלינו.

מי פרוץ את הסגר?

וה'סגר' שה' מביא בימים אלו הוא לטובה, לעורר אותנו על כך שאיננו עושים 'סגר' בפה ובמח ומלדבר ומלחשב בדברים רעים. כי לצערנו בשנים האחרונות נפרצו בצבור שומרי התורה הרבה גבולות בדברים שלפני כעשרים שנה היו נחשבים פערכים שפלים ואסורים, ואין ספק שהדבר גורם צער בשמים; אם כן מוכן מדוע בא הסגר - על שנפרצו הגבולות

כלפי חוץ נראה שפורקי העל מתנכלים לשומרי התורה והמצוות וגוזרים עליהם גזרות בטענה שכביכול רק הם מפיצים את נגיף הקורונה, אבל הרי עלינו לדעת שהדבר נעשה מאת ה' יתברך שהרי אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה, ואם כן עלינו להתבונן מדוע עשה לנו ה' זאת?

והנראה לבאר, שסבת הגזרה מן השמים היא כדי לעוררנו להפיץ ולגלות את ה' בעולם וכך לא יופצו מחלות ונגיפים, וזאת על ידי שלא נסתפק רק בלמוד התורה ונחשב שה' נמצא רק בתוך הגמרא - אלא נבין שה' נמצא בכל מקום ולכן נזכר אותו גם בלכתנו בדרך בשבתנו בביתנו, בשכבנו ובקומונו, שההתפקיד שלנו בימים הנוראים - לגלות שה' צועד אתנו בכל עת ולזכר אותו יתברך תמיד.

לגדלם, בעוד שהם לא מצליחים לגדל בקשי שתי ילדים שבועיים בהוריהם. ומהקנאה הגדולה השוקנת בעמק לבם כלפינו הם גוזרים גזרות להפריע להתקדמות משפחות בליל הסדר ובמועדי ישראל, כי אינם מסגלים לראות שאנו מלאים באשר ותענוג בצל החגים ובחיק המשפחות המבכרות.

לכן קשה גוזרים עלינו גזרות, עלינו להתעורר מן החרם עליהם ולהתפלל עליהם שישונו בתשובה, כי הם אמללים ומסכנים שפורצים את גדרי האנושות בפריצת גדרי הצניעות ובחלול שבת שהוא כפיות טובה לה' שברא עבורנו עולם נאה ומתקן, ובקש מעמנו לשבות יום אחד ממלאכה כדי להתבונן ביום זה בחסדים שהוא יתברך עושה לנו ולהודות לו יתברך בשירה ובזמרה.

ומן עלינו להבין כמה אנו משפעים בטובות ובחסדים מאתו יתברך, שכן אדם שיש לו רק אשה הרי שמחמת זה בלבד ראוי לו להיות מלא בשמחה ובאשר גדול, והחכם מנצל את העשירות הזו שבגידו ומשמח אותה ובה הוא גורם שאשתו מתמלאת ברוצן לעזר לו. וכמו כן ולמדה שכל של ראת ה' וכן היא תגדל את בניו ליראת ה'.

הדרך להוציא יקר מזה

כי כל מי שעוסק בתורה אמור להיות מלא בדת שאותה הוא אמור ללמד לאשתו ולבניו ולהרימם מחלישות דעתם על ידי זה, וכבר אמרו חז"ל: 'שיחת חלין של תלמידי חכמים צריכה למוד', כי מי שלומד תורה כראוי ובא ממנה לידי מעשה הרי שהשיחות חלין שלו מלאות בשכל ובדעת, וכשהוא משוחח עם אשתו ובניו הוא מחכים אותם בזה ומשמחם.

וכאשר הפורקי על יבחינו שאנו מתנהגים במדות טובות כאלו בודאי הם ישובו בתשובה שלמה.

וכמעשה שארע בימים אלו באדם שהתארח עם בניו מספר ימים בבית הארחה בארץ נכר ואכל שם מאכלים כשרים שהביא עמו וכשהתקדמה השבת רצה לצאת משם, ובעל בית הארחה בקש ממנו שלא יצא מבית הארחה שלו וישקה שם בשבת כי רצונו לראות איך משפחה נפלאה כזאת עורכת את שלחן השבת; ולמענו הוא קבע שלא יחללו את השבת בבית הארחה שלו ושיביאו אצל כשר ומהדר.

בתם השבת גלה לו בעל בית הארחה שהוא יהודי מתבולל, ואחרי שראה את פארו של שלחן השבת היהודי רצונו לגר את לדיו ולשוב לחיק היהדות.

מהיקות הסימנים וקול השופר

א. בראש השנה אוכלים דברים לסימנא טבא כדי להכיר דרכם בחסד ה', כגון שממירים בחסד שאנו מתרבים כדגים ושיש לנו פרות טובים לאכילה, ומאכילתם אנו וזכים פרות הטובים ביותר שהם הילדים שנותן לנו הבורא יתברך. וה'סימנא טבא' הוא ה'סימנים' שאנו אוכלים הם סימנים טובים עבורנו איך להתנהג, שהתפוח בדבש מלמדת להיות מתוקים בדבש

לחברינו ולבני ביתנו, והדגים מלמדים אותנו לכסות את הצלחותינו מעיני הבריות כדגים המכסים במים כדי שלא להחליש את דעת הבריות, ה'רוביא' מלמדת אותנו לשמח תמיד בחיים המתוקים ו'ברב' הטובות שה' נתן לנו, כי הקב"ה יושב ומצפה שנשוחח ממנו ונדבר מהחסד שהוא מחיה אותנו בכריאת הנפש והגוף, ו'תן לחכם ויחכם עוד'.

ב. בתקיעת השופר יש לכוון להודות לה' על נשימותינו שהרי תקיעת השופר נעשית ככח הנשימות שנופחים בתוך השופר, ו'תקיעה' היא כנגד הנשימות הרגילות, 'שברים' הוא כנגד הנשימות האטיות, ו'תרועה' היא כנגד הנשימות המהירות. ובכל סוג מסוגי התקיעות יש לכוון להודות על סוג הנשימות שכנגד אותו סוג תקיעה.

כסדר

בשורה מתוקה!
כסדר יצא לאור הספר הנספח

מתיקות המועדים

• ימים נוראים - טובות •

מאת הגאון רבי מנחם ברוך יאונע שליט"א
ראש ישיבת 'חיי תורה - לובלין' ירושלים
הליברו של פוסט הוויר מן רבנו בעל 'שבת הלוי תנ"ך' ויואנע זצוק"ל

נותן להשיג ברשת חנויות
יפה נוף - פלדהיים
ובחנויות המובחרות

אר בלפון:
052-7162314



לרגל מלאות שנה לפטירתו של הרה"ח ר' יוסף יאונע זצ"ל, ערך מורינו ראש הישיבה סיום הש"ס יחד עם תלמידים שערכו גם הם סיום ש"ס נוסף לע"נ המנוח, שהיה מרבה להתייעץ עם מרן פוסק הדור רשכנה"ג בעל 'שבט הלוי' הגר"ש וואנער זצוק"ל ובעצתו הרבה לסיים את הש"ס. ולפלא היה הדבר שאת הסיום הש"ס האחרון שלו ערך מספר שנים קדם פטירתו ביום י"א לחודש אדר"ב - ביום שבו נתבשר לישיבה של מעלה בשנים שלאחר מכן.

בתמונה: מרן הגר"ש וואנער בסוד שית עם המנוח זצ"ל, ולהבלח"ט עם מורינו ראש הישיבה שליט"א ביום שמחת תורה.

הודים מתוקים

א. מהי הצעקה שתציל אותנו מצרות בכל השנה?
ב. מדוע דוד מלכנו לא שטה את המים שהביאו לו בקסירות נפש?

ג. למה פורקי העל מתנגלים לשומרי התורה והמצוות?
ד. מהי סבת גזרת הסגר?
התשובות מנחות בתוך גליון זה.

לרגל ירח האייתנים, כל הפותר נכונה יזכה בשי מקבד (כמדה ועדו לא זכה).
את התשובות ניתן לשלח לכתבת המייל של מכון "מתיקות" שבתחית עמוד ג', בצרוף שם, כתבת ומספר טלפון.